

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 208
din 20.02.2008**

Dosar nr.: 636/2007

Petiția nr.: 12882 din 22.10.2007

Petent: Liga Pro Europa

Reclamat: Európai Idő, săptămânal de limba maghiară

Obiect: atingerea demnității, pe bază de naționalitate, prin articole de presă publicate de reclamat

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. Liga Pro Europa, cu sediul in Piata aTrandafirilor, nr. 5, Etj. III, Targu Mures, jud. Mures.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Európai Idő, săptămânal de limba maghiară, cu sediul redacției în Sfântu Gheorghe, str. Daliei, nr. 2, bl.44/C/1, jud. Covasna.

II. Obiectul sesizării

2.1. Încălcarea dreptului la demnitate personală a unei comunități de către publicația reclamată prin intermediul articolelor și caricaturilor prezentate în paginile 1, 2, 3,11,14 ale săptămânalului Európai Idő nr.8/2007.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petenta arată că prin publicarea articolelor și caricaturilor din nr. 8/2007 al săptămânalului Európai Idő, de la paginile nr. 1, 2, 3, 11 și 14 se aduce atingere dreptului la demnitate personală a comunității evreiești.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 12882 din 22.10.2007, prin adresa cu nr.13339 din 25.10.2007, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, săptămânalului „Európai Idő”.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 13840 din 31.10.2007, Colegiul Director a solicitat Inspectoratului Județean de Poliție Covasna să precizeze dacă a fost sesizat cu privire la publicarea articolelor în cauză și a solicitat traducerea în limba română a articolelor în speță.

4.3. Prin adresa înregistrată cu nr. 16771 din 26.11.2007 reclamatul a comunicat punctul său de vedere cu privire la obiectul petiției. Inspectoratul Județean de Poliție Covasna a comunicat punctul său de vedere prin adresa cu nr. 16470 din 22.11.2007 și a pus la dispoziția Colegiului traducerile în limba română ale articolelor în cauză.

4.4. Prin adresa înregistrată cu nr. 14085 din 02.11.2007, Clubul Român de Presă a solicitat C.N.C.D. să investigheze respectarea prevederilor legale în vigoare de către ziar.

4.5. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.6. Prin adresa cu nr.1273 din 16.01.2008 a fost citată petena, Liga Pro Europa. Prin adresa nr. 1272 din 16.01.2008 a fost citat reclamatul, Európai Idő, pri reprezentant, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 05.02.2008.

4.7. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

4.8. La termenul din data de 05.02.2008 părțile nu s-au prezentat. Petenta a comunicat prin adresa cu nr. 2306 din 06.02.2008 și nr. 620 din 12.02.2008 precizari iar reclamatul a depus note prin adresa înregistrată cu nr. 2332 din 06.02.2008.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei Liga Pro Europa

5.1.1. Prin petiția inițială și precizările scrise, petenta arată că publicația reclamată a încălcat dreptul la demnitate personală a comunității evreiești prin publicarea articolelor și caricaturilor din nr. 8/2007 al săptămânalului Európai Idő, de la paginile nr. 1, 2, 3, 11 și 14.

5.1.2. Se arată că urmare sesizării Ministerului Internelor și Reformei Administrative în vederea cercetării penale a acestui caz, Inspectoratul Județean de Poliție Covasna a considerat că articolele în cauză nu conțin elemente care să le încadreze în prevederile art. 8 alin.3 din O.U.G. nr. 31/2002 privind

interzicerea organizațiilor și simbolurilor cu caracter fascist, rasist și xenofob și a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii.

5.1.3. Petenta suspune atenției, în mod special, articolul de la pagina 14 intitulat „Kik az igazi antiszemita?” (Cine sunt adevărații antisemiți?) prin care națiunea evreiască este prezentată ca responsabilă pentru toate necazurile, durerile și problemele maghiarimii, asupra sa fiind aruncată o vină colectivă, ceea ce corespunde prevederilor art. 15 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Autorul articolului K S se referă la „evrei”, chiar dacă cu mențiunea „o parte a evreilor”, și nicidecum nu combate sionismul ca ideologie, așa cum se susține în notele scrise ale reclamatului, prin reprezentant. În plus articolul incriminat nu este o preluare ci un articol propriu al săptămânalului.

5.1.4. De asemenea, sunt supuse atenției și caricaturile din paginile incriminate, parte a acestora fiind preluări, menționate ca atare, iar altele unde nu apare aceasta mențiune, sunt în mod logic, caricaturi proprii ale ziarului. De exemplu, caricatura de la pagina 2, „History takes shape”.

5.1.5. Petenta arată că este o susținătoare ferventă a libertății de exprimare, însă articolele și luările de poziție al săptămânalului Európai Idő depășesc cu mult „exprimarea liberă a unei concepții vis a vis de o doctrină” și se constituie în delict de opinie, aducând atingere demnității comunității evreiești.

Susținerile săptămânalului Európai Idő, prin reprezentant

5.2.1. Prin notele scrise, se arată că articolele în cauză nu pot fi considerate discriminatorii deoarece nu sunt îndreptate împotriva unei comunități și nu reprezintă o analiză a unei comunități etnice, naționale sau de alt tip. Aceste articole reprezintă o analiză și o evidențiere a trăsăturilor negative ale unei doctrine politice-sionismul, și ale puterii politice care o promovează.

5.2.2. În articole nu este analizată identitatea evreiască, așa cum nu este analizat nici iudaismul. Este supusă analizei doctrina politică ce adesea degenerază în forme extremiste și tendințe expansioniste-sionismul. Însă sionismul nu se confundă cu națiunea evreiască sau cu iudaismul.

5.2.3. Articolele în cauză nu reprezintă instigări la ură rasială sau națională ci trag un semnal de alarmă asupra tendințelor beligerante ale sionismului și ale puterii care o promovează. Articolele au caracter pacifist, fiind un manifest împotriva războiului și au un puternic caracter critic la adresa războiului din Irak. Astfel, nu se poate reține că aceste articole se încadrează în prevederile art. 15 ale O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.2.4. Majoritatea articolelor sunt preluări din alte publicații, respectiv site-uri iar cititorii au dreptul să fie informați că sionismul nu este o doctrină unanim acceptată și are și critici. De altfel, în România au mai apărut lucrări care realizează o analiză extrem de critică a sionismului iar într-o societate deschisă criticie aduse unei orientari ideatice și politice nu pot fi considerate un delict de opinie iar exprimarea liberă nu poate fi catalogată și sancționată ca fiind discriminare.

Punctul de vedere al Inspectoratului Județean de Poliție Covasna

5.3.1. Prin adresa înregistrată cu nr. 16470 din 22.11.2007, Inspectoratul arată că a procedat la traducerea și analizarea conținutului articolelor din nr. 8/14-27.04.2007 din publicația de limbă maghiară „Európai Idő” și în urma acestor activități a constatat că „cele inserate în conținutul acestor articole nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art. 8 alin.3 din OUG nr. 31/2002 privind interzicerea organizațiilor și simbolurilor cu caracter fascist, rasist și xenofob și a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii, prevederi care au fost abrogate prin legea nr. 278/2006, pentru modificarea Codului penal și pentru modificarea și completarea altor legi speciale”.

Punctul de vedere al Clubului Român de Presă

5.4.1. Prin adresa înregistrată cu nr. 14085 din 02.11.2007 Clubul Român de Presă s-a adresat C.N.C.D. precizând că, în speță, „Consiliul de Onoare al Clubului Român de Presă, analizând sesizarea depusă de Liga Pro Europa privind materialele publicate de ziarul Európai Idő în numărul 8 din aprilie 2007, a constatat că materialele semnalate, prezintă elemente antisemite.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, față de obiectul petiției dedus soluționării (vezi infra parag. 3.1. raportat la 5.1.1.-5.1.5.) Colegiul Director ia act că acesta vizează publicarea de către săptămânalul de limba maghiară Európai Idő a unor articole și caricaturi cuprinse în nr. 8/2007 al săptămânalului, la paginile nr. 1, 2, 3, 11 și 14. În speță, articolele în cauză sunt intitulate: 1. „Magyarország cionista megszállás alatt!” („Ungaria sub ocupație sionistă”), pag. 1 și continuare în pag. 11, nesemnat, cu precizare la final că materialul poate fi publicat, răspândit și difuzat liber-<http://www.fusz.hu/node/4022>); 2. „Cionista haboru: Kétségbeesés a zsidók ellen” („Războiul sionist: Kétségbeesés a zsidók ellen”) pag. 1 și în continuare pag. 11, la final se precizează sursa, Asociația Jurnalistilor Independenți, 2007.01.30, <http://www.fusz.hu/node/2980>; 3. „Megmeretünk - 5. rész-„ („Suntem evaluați, partea a 5 a”), pag. 2, semnat C. K. 4. „Kérdések és válaszok Izraelről és a nemzetközi zsidó cionizmusról” („Întrebări și răspunsuri despre Israel și despre sionismul internațional evreiesc”) pag. 2, articol nesemnat, cu referire la Historical Rewie-Kuruc.info; 5. „Zsidó vélemény: „a magyarok tragyaemberek” („Opinia evreilor: ungurii sunt oameni de bălegar”) pag. 3, preluat kuruc.info; 6. „Mit a nemzetiek a Talmud szerint” („Ce sunt neevreii după Talmud”) pag. 3, cu mențiunea traducere din L. A. ediția a 17 a, 1922; 7. „Kik az igazi antiszemita?” („Cine sunt adevărații antisemiți?”, pag. 14, semnat K. S.

7.1. În drept, Colegiul Director reține că în cazul de față ne raportăm la libertatea de exprimare și corelativ la dreptul de a nu fi supus discriminării. Dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratatul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratănd pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa.

7.2. Pe de altă parte, dreptul la libertatea de exprimare este garantat în Constituția României, care prevede în art. 30 alin. (1) și (6) că "(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. Însa libertatea de exprimare, din perspectiva alin.1 al art. 30 trebuie coroborată cu alin.2 din art. 30 care prevede în mod expres că „(2) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.”

7.3. În aceeași argumentație trebuie subliniat faptul că Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice - ratificat de România la 9.XII.1974 – prevede în art. 19 paragraful 3. că "exercitarea drepturilor prevăzute la paragraful 2 al prezentului articol (dreptul la libertatea de exprimare) comportă îndatoriri și răspunderi speciale. În consecință, ea poate fi supusă anumitor limitări care trebuie însă stabilite în mod expres prin lege și care sunt necesare: a) respectării drepturilor sau reputației altora; b) apărării securității naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice". Astfel, se poate concluziona faptul că dreptul la liberă exprimare nu este un drept absolut și că exercitarea lui trebuie realizată în anumite condiții, de altfel stabilite în considerarea și pentru protejarea demnității persoanei.

7.4. În cadrul sistemului instituțional regional de protecție a drepturilor omului, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în Art.10 că: "orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare" însă precizează în mod expres limitele acestui drept în aliniatul 2 al aceluiași articol: "exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora."

7.5. Într-o formulă sintetică, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis că **numai prin respectarea „îndatoririlor și responsabilităților” ce-i revin, presa își îndeplinește funcția esențială într-o societate democratică**, fără a depăși anumite limite, mai ales în privința reputației și drepturilor altor persoane, având misiunea de a comunica informații de interes public, în înțelesul dat acestei noțiuni în jursiprudența sa. (vezi CEDH, 6 februarie 2001, Tammers c.

Estonie, Recueil 2001-I, para.62, Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Comentariu pe articole, Vol.I Drepturi și Libertăți, Ed. All Beck, 2005)

7.6. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că **„libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.”** (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

7.7. În acest sens, „Presa joacă un rol esențial într-o societate democratică. Deși nu trebuie să depășească, între alte limite, și pe aceea a protecției reputației altora, **este de datoria presei să transmită informații și idei cu privire la toate chestiunile de interes public.** (CEDO, 26 noiembrie 2001, cauza Observer și Guardian vs. United Kingdom, parag.59, cauza Bladet Tromso and Stensaas v. Norway, parag.59, 24 iunie 2004, cauza Von Hannover vs. Germany, parag.58). Obligației presei de a transmite astfel de informații și idei i se adaugă dreptul publicului de a le primi. Dacă nu ar fi așa, presa nu ar putea să-și îndeplinească rolul său vital de ‘câine de pază public’. (CEDO, între altele, cauza Thorgeirson vs. Islanda, cauza Bladet Tromso and Stensaas vs. Norway, cauza Dichand and others v. Austria, cauza Prisma Press v. France).

7.8. Subiectul de interes public a fost definit în jurisprudența de contencios european drept orice **„chestiune care afectează viața comunității”** (CEDO, cauza Lingens vs. Austria). Interesul public nu se rezumă la chestiunile politice, ci le include și pe cele sociale sau de alt gen care privesc comunitatea. „Nu există nici un precedent juridic pentru a distinge...între discuția politică și discuția asupra altor subiecte de interes public”(Decizia CEDO, cauza Thorgeirson vs. Islanda). „...A lipsi publicul de informații asupra funcționării serviciilor publice înseamnă a ignora un drept fundamental într-o democrație.” (Decizia CEDO, cauza Observer și Guardian vs. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord).

7.9. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discutări a chestiunilor de interes general, și în particular libertății presei, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra. În acest sens, atunci când este pusă în discuție libertatea discursului „politic” inteles în sensul cel mai larg, marja de apreciere a autorităților este foarte redusă.

7.10. În reținerea acestei marje de apreciere a autorităților cu privire la libertatea de exprimare sunt luate în considerare și elemente legate de calitatea specifică pe care o poate avea autorul discursului (ziarist, politician membru al opoziției, funcționar public etc) sau persoana lezată (politician, funcționar public, magistrat, persoană privată etc.) precum și mijlocul prin care a fost difuzat mesajul (presa scrisă, televiziune, radio etc.). Astfel în cazul autorului, care este ziarist sau politician membru al opoziției și care își exprimă ideile și opiniile cu privire la aspecte politice, politicieni, funcționari publici etc, marja de apreciere este restrânsă iar protecția libertății de exprimare este maximă. În cazul autorului, funcționar public sau persoană privată care își exprimă opinia sau ideile cu privire la aspecte ce privesc o altă persoană privată, marja de apreciere este întinsă și protecția libertății de exprimare este restrânsă.

7.11. Raportându-ne la aspectele care fac obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul Director constată că acestea vizează conținutul unor articole redactate într-un săptămânal de informare, „Európai Idő”, cuprinse în numărul 8/2007, în opinia petentei, aducând grave atingeri dreptului la demnitate personală unei comunități, în speță, comunitatea evreiască. Astfel, sub aspectul individualizării și al conținutului articolelor, reținem din titlul acestora, astfel cum sunt traduse că au ca subiect, în principal sionismul, critica guvernului maghiar din Ungaria, critica războiului din Irak, contextul politic din Israel, un set de întrebări retorice privind influența evreilor în lume, situația evreilor din Ungaria și rapoarte prezentate de „Agenția evreilor”, opinii ale cititorilor cu privire la maghiari și evrei, traduceri privind critici cu privire la conținutul Talmudului, precum și un articol despre „adevărații antisemiți”. (vezi în acest sens infra parag. 6.1.; „Ungaria sub ocupație sionistă” „Războiul sionist: Kristoffer Larson” „Suntem evaluați, partea a 5 a” „Întrebări și răspunsuri despre Israel și despre sionismul internațional evreiesc” „Opinia evreilor: ungurii sunt oameni de bălegar” „Ce sunt neevreii după Talmud” „Cine sunt adevărații antisemiți?”)

7.12. Colegiul Director observă că articolul intitulat „Ungaria sub ocupație sionistă” începe cu o parafrază precizându-se că „aici sunt documentate exterminarea maghiarilor de către sioniști, prezentarea întregului Holocaust...” Articolul are ca punct de plecare o informație disponibilă pe internet a cărei sursă este redată integral în articol, subliniindu-se că este tradusă și prezentată ca citat: „Talmud-ul evreiesc prezintă o ură arzătoare superioară, după care evreii pot să tâlhărească și să omoare oamenii simplii, pot să-i mintă pe aceștia, să legalizeze pedofilia după care pot să înceapă exterminarea oamenilor simpli care nu sunt evrei”. Având ca premisă această ipoteză de lucru, articolul prezintă o critică virulentă la adresa guvernului maghiar, guvernul Gyurcsany, care este susținut în opinia autorului de toate mediile sioniste din lume, astfel încât acesta se consideră îndreptățit să ceară „cetățenilor maghiari, cine poate, să pună o vorbă, să țipe și să răspândească știrea și dovezile potrivit cărora, noi ungurii suntem sub dominație sionistă”. Articolul face referire la surse biografice care sunt menționate în mod expres cu referire la susținerea americană a Israelului în Orientul Mijlociu, precizându-se că „nu va fi pace în Orientul Mijlociu până ce americanii nu se eliberează de sioniștii care sufocă Washingtonul, și de ideile unor oameni care cred că întotdeauna trebuie să facă ce e bun pentru Israel și

nu ce e bun pentru americani”. Articolul nu este semnat, precizându-se ca sursă o adresă de internet www.fusz.hu/node/2980. Cel de-al doilea articol, intitulat „Razboiul sionist: K L pe fondul temelor de discuție legate de războiul american în Vietnam adresează subiectul actual al războiului din Irak, interesele economice legate de implicarea în acest război în strânsă legătură cu sionismul, fiind catalogat sugestiv „dar acesta nu este războiul companiilor petroliere. Nu, acesta este un război sionist”. Porinind de la această idee se analizează politica americană și relațiile cu Israel, influența evreilor în America, procentul acestora și prezența lor în viața cotidiană, socială, economică din S.U.A. precizând autorul într-una din concluziile sale: „faptul că un om este evreu nu-l face și sionist, totuși aproape fiecare evreu organizat este sionist.” Autorul arată că „în istoria SUA nici o altă minoritate nu a jefuit atâția bani de la contribuabilii americani pentru ca aceștia să fie investiți în „pământul natal””. În acest context, articolul prezintă o critica extinsă la adresa politicii americane influențată de „sioniști”, de „lobby-ul evreiesc” cu privire la războiul din Irak. Articolul este preluat din surse externe, fiind indicată Asociația Jurnaliștilor Independenți și link-ul la care se poate accesa pe internet informația.

7.13. Articolul intitulat „Suntem evaluați, Partea a V a” reia tema criticii adresate guvernului maghiar, a „Partidului Criminalilor Gyrcsany” și dezbate inițiativa Organizației Mondiale a Maghiarilor privind referendumul organizat pentru adoptarea unei legi prin care să se acrode cetățenie maghiară tuturor persoanelor de naționalitate maghiară care se află pe teritoriile pierdute prin intermediul „vestului civilizată”, în opinia autorului, împotriva voinței majorității maghiare. Colegiul Director observă că în cadrul acestui articol care se află pe pagina 2 marcat într-un chenar, se află o imagine însoțită de un text: „History takes shape, For more info –PHRC E344” (Istoria ia formă, pentru mai multe informații-PHR E344) și 4 simboluri, pornind din stânga sus, de la un simbol identic cu svastica nazistă, la 2 simboluri care indică o modificare în două etape (simbol 2, respectiv simbol 3), finalizată în simbolul final, identic cu steaua lui David, însemnul comunității evreiești.

7.14. Articolele intitulate „Întrebări și răspunsuri despre Israel și despre sionismul internațional evreiesc „Opinia evreilor: ungurii sunt oameni de bălegar” „Ce sunt neevreii după Talmud” prezintă informații preluate din surse terțe, în speță un set de întrebări și răspunsuri elaborat în 2003, de un general de brigadă în rezervă al SUA care este redat cititorilor, astfel cum rezultă din articol „pentru a ilustra ce atitudini extremiste circulă și prin cele mai înalte cercuri în SUA”, precizându-se că pentru maghiarii care iau ca punct de referință continuu America, acest set reprezintă un „discurs antievreiesc”. Setul de întrebări se referă la subiecte privind deținerea armei atomice, refuzul semnării tratatului de neproliferare a armelor atomice, atacarea cu forțe armate, violarea granițelor, trimiterea de criminali pentru eliminarea adversarilor politici, necondamnarea militarilor, presecuarea refugiaților, atentate cu bombă, trimiterea de spioni, lobby, atacul unor tabere de refugiați, încălcarea rezoluțiilor O.N.U., dotare gratuită cu armament, epurări etnice, utilizarea armelor de distrugere în masă, atentate teroriste etc. Aceste întrebări indică expres prin răspuns statul Israel. Celălalte două articole redau opinii ale cititorilor despre evrei, respectiv despre

maghiari, cu privire la situația acestora în Ungaria , conținând păreri pro și contra evreilor. Articolul „Ce sunt neevreii după Talmud” reprezintă un extras dintr-o traducere redată după Luzsenszki Alfonz, ediția a 17 a, 1922, reprezentând un comentariu critic față de legile și tradițiile evreiești cu trimitere directă la adresa neevreilor. Articolul redă, opinia autorului cu privire la modul în care neevreii sunt percepuți de evrei din prisma Talmudului.

7.15. Articolul intitulat „Cine sunt adevărații antisemiți?” semnat de K S analizează subiectul antisemitismului pornind de la definiția acestui termen în dicționarul explicativ maghiar și arată în legătură cu aceste definiții că, în speță, „cabinetul de urmărire a persoanelor, denumit după turnatorul evreu din Auschwitz, pe nume Wiesenthal, deja urmărește persoane care au vârsta de 100 de ani și dacă aceștia dispar, atunci și în cimitirele creștine se vor căuta presupușii dușmani ai holocaustului, fără a avea dovezi materiale în acest sens”. Autorul întreabă care este cauza pentru care antisemitismul crește pe plan mondial și arată că „Nimeni nu vorbește de realitate: aviditatea dezgustătoare, parazitismul, obligativitatea dobânzilor în lume, dominarea totală, disprețuirea”. Autorul deși arată că nu evreul este urât ci faptele lui, exeplicând acest raționament cu „țiganul care este urât nu pentru că este țigan ci pentru modul în care se comportă”, precizează că „dacă evreul ar trăi în țara lui și ar desfășura activitatea lui în cadrul propriei națiuni, nimeni nu s-ar ocupa de el”. Subliniază autorul „Să se ducă acasă în țara lor și s-ar pune capăt antisemitismului internațional. Este simplu ca doi ori doi!. De ce ungurul nu iubește o pătură socială a evreilor?” se întreabă autorul. Răspunsul la această întrebare este legat de evrei și se arată că datorită unor dintre evrei „Deoarece diviziunea Ungariei se datorează unor astfel de lideri la nivel înalt. Lor li se datorează Trianonul! Lor li se datorează că țara lor frumoasă este acum în ruine. Lor li se datorează emigrarea a 2 milioane de maghiari care au fost nevoiți să părăsească țara înaintea primului război mondial. Lor li se datorează nenorocirile din anul 1986 în regiunile apropiate, urmărirea maghiarilor, decolonizarea, vărsarea de sânge..., terorizarea timp de 133 de zile, în anul 1919 a lui Kohn-Kun Bela și a cei „cinci sute de evrei”. După al doilea război mondial, lagărele de exterminare a maghiarilor, despre existența cărora sunt dovezi, sunt mai reale decât camerele neexistente de gazare. Lor li se datorează revoluția învinsă din 1956. Lor li se datorează deja, înaintea revoluției din 1948 subjugarea maghiarilor”. Aceste critici sunt justificate, în opinia autorului prin susținerile consemnate de-a lungul timpului, la care se face referire, între altele, memoriile lui Kossuth care declara despre evrei „această națiune, a cărei religie diferită de veacuri l-a pastrat, trăiește, ca o ciupercă parazită pe seama plantei, în mijlocul națiunilor...”, Mezei Feldmann Erno care a declarat în 1884 „Dacă ungurilor nu le place dominația evreilor, să poftască să emigreze”. Autorul arată că din acest motiv, 25 de milioane de unguri au emigrat înaintea războiului. Dincolo de aceste considerente, autorul consideră că liderii Ungariei prin declarațiile lor ațâță antisemitismul, „provoacă poporul”, „prin acest mod se ajunge la desființarea țării, împărțirea pe teritorii și atașarea la țările învecinate ca protectorat”, „ei sunt adevărații antisemiți”, „cei care au comis totul pentru a fi urâți de toți oamenii care au o mentalitate normală”. În final autorul arată că

imperiiile au căzut pe rând iar cauza căderii a fost instrumentul politic, încheind prin afirmația „O îngâmfare trufașă fără margini, fără limite care se bazează pe o aparentă siguranță absolută care disprețuiește tot și pe toată lumea. Domnilor, recunoașteți-vă, și fiți umili!”.

7.16. Față de aceste aspecte, Colegiul director reține conținutul articolelor analizate și constată că publicația reclamată, prin articolul intitulat „Ungaria sub ocupație sionistă” (vezi infra parag. 7.12), „Razboiul sionist: Kristoffer Larson”, (vezi infra parag. 7.12), „Suntem evaluați, Partea a V a” (vezi infra parag. 7.13) prezintă o critică virulentă la adresa guvernului maghiar, „guvernul gyurcsany”, o critică extinsă la adresa politicii americane influențată de „sioniști”, de „lobby-ul evreiesc” în strânsă legătură cu războiul din Irak, respectiv tema criticii adresate guvernului maghiar în contextul referendumului pentru acordarea cetățeniei maghiare (vezi infra parag. 7.13). În raport cu aceste constatări, Colegiul Director consideră că ne situăm în câmpul liberei discutări a chestiunilor de interes general, care vizează activități cu caracter politic, astfel cum a statuat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, interesul general nerezumându-se la chestiunile politice, ci le include și pe cele sociale sau de alt gen care privesc comunitatea. (Decizia CEDO în cauza Thorgeirson vs. Islanda). (vezi în acest sens infra parag. 7.7., 7.8.)

7.17. Colegiul Director trebuie deci să țină seama de un element deosebit de important: rolul esențial jucat de presă într-o societate democratică. Dacă presa nu trebuie să depășească anumite limite, îndeosebi în ceea ce privește reputația și drepturile celorlalți, precum și necesitatea de a împiedica divulgarea unor informații confidențiale, sarcina sa este totuși comunicarea, cu respectarea datoriilor și responsabilităților proprii, a informațiilor și ideilor referitoare la orice problemă de interes general. (Vezi Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea în cauza Dalban împotriva României, cauza Cumpănă și Mazare împotriva României, cauza Sabou și Pircălab împotriva României și altele). Mai mult, Colegiul Director este conștient de faptul că libertatea în domeniul presei scrise include, de asemenea, și recurgerea la o anumită doză de exagerare, chiar de provocare prin prezentarea unor idei sau opinii care ofensează, șochează sau deranjează. (vezi în acest sens infra parag. 7.6) În cauze asemănătoare celei de față, marja de apreciere a autorităților naționale se circumscrie interesului unei societăți democratice de a permite presei să își joace rolul indispensabil de „câine de pază” și să își exercite aptitudinea de a da informații cu privire la problemele de interes general (Vezi Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea în cauza Tromso și Stensaas împotriva Norvegiei, parag. 59). Este inadmisibil ca un ziarist să nu poată formula judecăți critice de valoare decât sub condiția demonstrării veridicității (Vezi Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea Lingens împotriva Austriei din 8 iulie 1986, seria A nr. 103, pag. 28, alin. 46).

7.18. Colegiul Director reține că în cazul acestor articole, publicația a preluat din surse terțe informații pe care le-a prezentat publicului ca atare, precizând că în cauză este vorba de preluări, și traduceri, însă nu se poate face abstracție de faptul că pornind de la această ipoteză, o parte din articole își fundamentează propriile opinii pe concepte care lasă loc de interpretare, situându-ne la limita

dintre interferența libertății de exprimare și a dreptului la demnitate umană a unor persoane, grup de persoane sau comunități. Desigur, Colegiul Director reține ideea reclamatului, că articolele în sine vizează analiza unei doctrine politice ori a unei puteri politice însă nuanțările de conținut nu sunt în mod necesar de natură a permite cititorului să facă distincția între premisele informațiilor preluate și opiniile politice exprimate de autori. Evident, subiect al paragrafului 2 al Articolului 10 din Convenția Europeană, libertatea de expresie include „**nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.**” (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

7.19. Colegiul Director reține că articolele intitulate „Întrebări și răspunsuri despre Israel și despre sionismul internațional evreisc” „Opinia evreilor: ungurii sunt oameni de bălegar” „Ce sunt neevreii după Talmud” prezintă informații preluate din surse străine, în speță un set de întrebări și răspunsuri elaborat în 2003, de un general de brigadă în rezervă al SUA care este redat cititorilor, astfel cum rezultă din articol „pentru a ilustra ce atitudini extremiste circulă și prin cele mai înalte cercuri în SUA”. Celălalte două articole redau opinii ale cititorilor despre evrei, respectiv despre maghiari, cu privire la situația acestora în Ungaria, conținând păreri pro și contra evreilor iar articolul „Ce sunt neevreii după Talmud” reprezintă un extras dintr-o traducere redată după Luzsenszki Alfonz, ediția a 17 a, 1922, reprezentând un comentariu critic față de legile și tradițiile evreiești cu trimitere directă la adresa neevreilor.

7.20. Colegiul Director apreciază că elementele de fapt ale aspectelor supuse analizei permit concluzia că publicația, prin intermediul articolelor prezentate, respectiv a informațiilor preluate din alte surse au urmărit să-și îndeplinească sarcina de a informa publicul asupra unor chestiuni de interes general însă observă că unele aprecieri se situează la limita interferenței între dreptul la libertatea de exprimare și dreptul la demnitate personală.

7.21. Alăturat acestor aspecte, din conținutul articolului intitulat „Cine sunt adevărații antisemiți?” semnat de K S , Colegiul Director observă că nu se poate reține per ansamblu că opiniile prezentate au urmărit în mod sine qua non informarea publicului fără a se depăși anumite limite, îndeosebi în ceea ce privește reputația și drepturile celorlalți, cu respectarea datoriilor și responsabilităților proprii, a informațiilor și ideilor referitoare la o problemă de interes general. (Vezi în acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea în cauza Dalban împotriva României, cauza Cumpănă și Mazare împotriva României, cauza Sabou și Pircălab împotriva României).

7.22. Analizând conținutul articolului, Colegiul Director este de opinie că deși acesta vizează un subiect de interes general, tema antisemitismului, autorul vizează în mod direct persoane aparținând comunității evreiești ori comunitatea evreiască per ansamblu, cu toate că se fac unele distincții, cu referire la o parte

dintre aceștia, însă denotă ideea de blamare a acestei minorități pentru suferințele istorice ale națiunii maghiare, coroborate cu negarea holocaustului, a lipsei probelor materiale cu privire la cei vinovați ori a metodelor folosite pe parcursul holocaustului pentru exterminarea evreilor. Opiniile autorului vizează inițial o persoană, de naționalitate evreu, respectiv o instituție, despre care declară: „cabinetul de urmărire a persoanelor, denumit după turnătorul evreu din Auschwitz, pe nume Wiesenthal, deja urmărește persoane care au vârsta de 100 de ani și dacă aceștia dispar, atunci și în cimitirele creștine se vor căuta presupușii dușmani ai holocaustului” În legătură cu aceștia, autorul arată că urmărirea presupușilor dușmani ai holocaustului se face „fără a avea dovezi materiale în acest sens”. Ideea care se desprinde din această frază permite reținerea ipotezei că persoanele judecate pentru atrocitățile săvârșite pe parcursul holocaustului, ori persoanele urmărite pentru săvârșirea acestor fapte, ar putea fi condamnate ori urmărite fără a exista dovezi materiale, implicit, cu privire la holocaust. În același sens, în contextul în care blamarea pentru suferințele națiunii maghiare este asociată cu o patură socială a evreilor, autorul arată că „După al doilea război mondial, lagărele de exterminare a maghiarilor, despre existența cărora sunt dovezi, sunt mai reale decât camerele neexistente de gazare”. În fapt, autorul sugerează inexistența camerelor de gazare din perioada holocaustului, ca metode de exterminare în masă a evreilor, considerând că dovezile nu susțin acest fapt.

7.23. În opinia Colegiului director, caracterizările minorității evreiești de genul „aviditatea dezgustătoare, parazitismul, obligativitatea dobânzilor în lume, dominarea totală, disprețuirea” deși prezentate într-un context alăturat unei părți a acesteia, în contextul general al articolului permit extrapolarea asupra evreilor în general în privința cărora soluția, în opinia autorului, pentru eradicarea antisemitismului este autoreținerea în statul propriu. Or, nu se poate reține că această apreciere vizează doar o parte a evreilor. Este relevantă, în acest sens, afirmația autorului „dacă evreul ar trăi în țara lui și ar desfășura activitatea lui în cadrul propriei națiuni, nimeni nu s-ar ocupa de el”. Și adaugă autorul „Să se ducă acasă în țara lor și s-ar pune capăt antisemitismului internațional. Este simplu ca doi ori doi!”.

7.24. Blamarea pentru suferințele națiunii maghiare, și utilizarea argumentelor autorului prin referirile consemnate de unii lideri maghiari cu privire la evrei, catalogați drept „ciupercă parazită”, plasată la finalul articolului în contextul discuției cu caracter politic, referitoare la guvernarea din Ungaria, în opinia Colegiului Director, nu poate fi privită ca proporțională în raport cu scopul urmărit. Din acest punct de vedere, Colegiul Director este de opinie că, per ansamblu, articolul în cauză, alăturat contextului general al articolelor cuprinse în numărul 8/2007 al publicației „Európai Idő” aduce atingere demnității persoanelor aparținând minorității evreiești.

7.25. Din acest punct de vedere, coroborând aspectele reținute mai sus, Colegiul Director se raportează la prevederile art. 2 alin. 5 din O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Potrivit art. 2 alin.5 “Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri,

gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”.

7.26. Hărțuirea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

7.27. În acest sens, reținem că în materia legislației nediscriminare, astfel cum este transpus *aquis-ul* *communautaire*, pentru a ne găsi în situația unei fapte de hărțuire este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, fapta de victimizare se circumstanțiază într-un comportament care poate îmbraca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „orice comportament”. Sintagma „orice comportament” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise sub forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, verbal sau în scris, gesturi, acte sau fapte etc.

7.28. Mobilul sau cauza comportamentului este determinat de un criteriu interent, care este în mod expres prevăzut de legiuitor, într-o listă neexhaustivă, având în vedere că textul de lege prezintă într-o enumerare cu caractere determinat criteriul de „rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârsta, handicap, statut de refugiat ori azilant”. Caracterul neexhaustiv este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor exprese. Sintagma „sau orice alt criteriu”, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt element nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea formei de discriminare denumită ca hărțuire.

7.29. Manifestarea comportamentului pe baza oricăruia dintre criteriile prevăzute de lege „duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. Acest element constitutiv al hărțuirii, permite reținerea acelor comportamente care, chiar dacă nu au fost săvârșite cu intenție, produc efectul de realizare al unui cadru definit ca „intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. Acest aspect este cu atât mai evident cu cât însăși Directiva Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, definește hărțuirea în art. 2 alin.3 ca „un comportament nedorit pe bază de etnie sau rasă care are ca scop sau ca efect violarea demnității unei persoane și crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensiv.”

7.30. Includerea hărțuirii ca formă de discriminare în *aquis-ul* *communautaire* și transpunerea acestuia în legislația națională este extrem de importantă. Discriminarea nu se manifestă per se, doar sub forma unor prevederi normative

sau practici, dar și sub forma comportamentelor care crează un impact asupra mediului în general, variind de la violența fizică la remarci sau afirmații cu caracter rasist, până la ostracizare generală. Această formă de discriminare aduce atingere demnității sub aspect psihic și emoțional persoanelor aparținând unei minorități sau alteia. (vezi „A comparison between the EU Racial Equality Directive and the Starting Line” in I.Chopin and J.Niessen, The Starting line and the Incorporation of the Racial Equality Directive into National Laws of the EU Member States and Accession States, 2001, pag. 26, 27.)

7.31. Analizând aceste aspecte contextual, raportate la întreg, având în vedere circumstanțele petiției deduse soluționării, articolele publicate și punctele de vedere ale celor implicați, depuse la dosarul cauzei, Colegiul Director este de opinie că în speță se poate reține circumstanțierea unui comportament manifestat prin publicarea articolului „Cine sunt adevărații antisemiți?” semnat de K S ; pe baza unor criterii, ce pot fi reținute sub incidența art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Astfel cum a retinut anterior, Colegiul Director, este de opinie că autorul a vizat în mod direct persoane aparținând comunității evreiești deși articolul în principiu vizează un subiect cu conotație politică însă deși afirmațiile în cauză au fost contextualizate, au permis reținerea ideii că minoritatea evreilor este blamată pentru suferințele istorice ale națiunii maghiare. Articolul induce ideea că persoanele judecate pentru atrocitățile săvârșite pe parcursul holocaustului, ori persoanele urmărite pentru săvârșirea acestor fapte, ar fi fost condamnate sau ar putea fi urmărite, fără a exista dovezi materiale, implicit, cu privire la holocaust. În același sens, autorul sugerează inexistența camerelor de gazare din perioada holocaustului, ca metode de exterminare în masă a evreilor, considerând că dovezile existente nu susțin acest fapt. (vezi infra parag. 7.22, 7.23., 7.24.)

7.32. Caracterul public al contextului în care au fost făcute afirmațiile prin intermediul unui articol publicat într-un săptămânal de informare și considerentele reținute de Colegiul Director referitoare la situația particulară a persoanelor aparținând comunității evreiești, pot fi reținute în determinarea, sub aspectul efectului creat, a unui cadru cel puțin ostil ori ofensiv, în sensul art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000, republicată, prin care se aduce atingere dreptului la demnitate a persoanelor care fac parte din această comunitate.

7.33. În raport cu aceste considerente, având în vedere incidența dispozițiilor art. 2 alin.5 precum și în temeiul art. 26 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul Director este de opinie că în cauză se impune sancționarea autorului articolului, dl. K S , cu avertisment.

7.34. Raportat la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Colegiul Director observă că, în speță, Curtea Europeană a respins ca inadmisibile plângerile unor persoane care au solicitat protecția libertății de exprimare, în cazul unor opinii, idei sau afirmații cu un caracter deosebit, care întrunesc natura unui discurs periculos și ofensator la valorile apărute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

7.35. Astfel, în cauza KÜHNEN împotriva GERMANIEI, Curtea Europeană a declarat inadmisibilă plângerea sub aspectul libertății de exprimare cu privire la situația în care aplicantul a publicat texte prin care în mod agresiv milita pentru

reinstituirea Partidului Socialist și a socialismului național și, în cadrul acestuia, a statului de violență și ilegalitate care a existat în Germania între anii 1933 și 1945, precum și reîntărirea sentimentelor antisemite (vezi cauza Huhnen, În drept, parag. 1, alin.8)

7.36. În același sens, în cauza D.I. împotriva GERMANIEI, Comisia a declarat inadmisibilă cererea în care aplicantul a negat existența camerelor de gazare din Auschwitz, afirmând că existența acestora a fost un fals creat în primele zile după terminarea războiului iar plătitorii de impozite din Germania au plătit 16 bilioane de mărci germane pentru falsuri. Comisia Europeană a Drepturilor Omului, la vremea respectivă a statuat că "interesul public în 'apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor' în rândul populației germane prin evitarea unui comportament insultător față de evrei ori a comiterii altor infracțiuni, necesitatea 'protejării reputației și drepturilor altora' cântăresc mai greu, într-o societate democratică, decât dreptul reclamantului de a răspândi publicații prin care neagă gazarea evreilor în timpul regimului nazist". (vezi cauza D.I., În drept, parag. 2, alin. 10)

7.37. De asemenea, în cauza HONSIK împotriva AUSTRIEI, Comisia Europeană a declarat inadmisibilă plângerea în care aplicantul prin intermediul unor publicații periodice și a unei cărți intitulate "Achitarea lui Hitler", a negat existența camerelor de gazare și exterminările în masă ale evreilor. O decizie similară, de inadmisibilitate, a fost adoptată în cazul OCHENSBERGER Împotriva AUSTRIEI, unde reclamantul afirma, prin intermediul unor publicații, legitimitatea holocaustului, incita la ură rasială și nega suveranitatea Austriei.

Opinie separata a membrilor in Colegiul director Ionita Gheorghe si Comsa Corina

1.1. Considerăm că faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare deoarece jurnalistul are dreptul la libertate de exprimare ca orice alt cetățean, cu atât mai mult ca orice jurnalist. Limita libertății de exprimare se întinde până acolo unde aduce atingere unui alt drept, fie dreptul la demnitate personală, fie altul. Prin conținutul său, articolul nu instigă la ură rasială sau națională. Jurnalistul prezintă informații despre mișcare sionistă, informații care se constituie în opinia sa, inserând și citate din diferiți autori, traduceri și alte surse menționate ca atare.

1.2. Practica jurnalistică a autorului nu este un abuz în exercițiul libertății de exprimare pentru că nu prejudiciază demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine. Jurnalistul doar își asumă rolul de informare a opiniei publice, iar dacă articolul său a lezat imaginea unor persoane sau comunități, aceștia/acestea pot formula un drept la replică. Având în vedere specificul domeniului din care face parte articolul, apreciez că modalitatea de îndreptare a situației create este utilizarea dreptului la replică.

1.3. Jurnalistul își asumă rolul de informare și formare a opiniei publice, emițând niște păreri asupra subiectului.

1.4. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului arată că "libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din

fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din cerințele prioritare ale progresului societății și împlinirilor personale. Sub rezerva pragrafului 2 al art.10, ea acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului de deschidere fără de care nu există, o societate democratică. (Hotărârea Curții Europene în cauza Oberschlick vs. Austria, para. 57).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu majoritate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate în articolul „Cine sunt adevărații antisemiți?” constituie acte de discriminare conform art. 2 alin.5, din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Sancționarea autorului dl. K S cu avertisment, potrivit art.2 alin.5 și art. 26 alin.1 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

4. O copie a hotărârii se va transmite petentei Liga Pro Europa, cu sediul în Piața Trandafirilor, nr. 5, Etj. III, Târgu Mureș, jud. Mureș.

5. O copie a hotărârii se va transmite reclamatului Európai Idő, săptămânal de limba maghiară, cu sediul redacției în Sfântu Gheorghe, str. Daliei, nr. 2, bl.44/C/1, jud. Covasna și dlui. K S, cu adresa de corespondență la sediul redacției Európai Idő.

6. O copie a hotărârii se va transmite cu titlu de informare Clubului Român de Presă.

7. O copie a hotărârii se va transmite cu titlu de informare Inspectoratului Județean de Poliție Covasna.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMSA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NITA TIBERIU DRAGOS – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 10.03.2008

Red. D.G., Tehnored. A.P., 5 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

